

όταν τοῦ τύχη μία τέτοια ἔκπληξις, εύρισκεται σὲ τόσο περίεργον ψυχολογικὴν στιγμὴν ποῦ τοῦ ἔρχεται νὰ χάσῃ κάθε φυσικὴν ἢ ἐπιτιθεμένην σοβαρότητα, ν' ἀφήσῃ τὴν χαρὰν νὰ πλημμυρήσῃ μέσα σ' ὅλον του τὸν ὄργανισμὸν καὶ τρελλὸς ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν ν' ἀρχίσῃ νὰ χειροκροτῇ, νὰ χιροκροτῇ ἀδιάκοπα.

Αὐτὸς ἀκριβῶς μοῦ συνέβη κατὰ τὴν ἀλητικότητον ἐκείνην ἡμέραν τῆς Ἐθνικῆς μας ἑορτῆς, ὅτε εἶδα τοὺς μαθητὰς τοῦ Σχολείου μας νὰ ἐκκινοῦν ἀνὰ τετράδας ἀπὸ τὸ προαύλιον τοῦ Εὐχαγγελισμοῦ καὶ νὰ βαδίζουν στρατιωτικῶτατα καμαρωτοὶ καὶ γελαστοὶ ρυθμίζοντες τὸ βῆμά των μέ τοὺς ἥχους τῆς προπορευομένης ἀρτιστικῶν μουσικῆς των.

Τὸ θέαμα τῶν μικρῶν σαλπιγκτῶν καὶ τυμπανιστῶν μὲ τὴν ὄμοιόμορφον στολὴν καὶ τοὺς ὄμοιοχρώμους πίλους — τοὺς ὄποιους πολὺ γρήγορα θ' ἀντικαταστήσουν τὰ πηλίκια — ἦτο τόσο ὠραῖον, τόσο μαγευτικόν, ὡστε συνήρπαξε κυριολεκτικῶς τὰ κύματα τοῦ λαοῦ ποῦ τοὺς περιεστοίχιζαν καὶ προκαλοῦσε μέσα στές φυχές τὴν ἐντύπωσι ποῦ προκαλεῖ γραφικὸν σύνολον ἀπὸ ἓνα κορμάτι οὐρανό, βουνό, μάρμαρο, ὅλα Ἑλληνικά, παρῆγε τὸ αἰσθημα ποῦ παράγει μέσα στὰ στήθη τὸ ἀπαλὸ φίλημα τῆς Ἑλληνικῆς δροσιᾶς.

*
**

Οι μαθηταὶ ὅλοὶ προχωροῦν.

‘Η μουσικὴ των ἀνακρούνει ἐνθουσιῶδες ἐμβατήριον. Οι ἀρμονικοὶ ἥχοι σκορπίζονται: δεξιὰ καὶ ἀριστερὴ τριγύρῳ στὰ πεζοδρόμια, πειὸν ὑψηλὰ ἀκόμα ἐπάνω εἰς τοὺς ἔξωστας ὅπου ἀνταλάσσονται μὲ ἀδρά χαμογέλα, πειὸν βαθειὰ ἀκόμα μέσα σὲ ὀνειροπόλες καρδιές ποῦ ξανθέποντις στερεὰ ἀπὸ κάμποσα ἔτη τὴν ιδίαν παρέλασιν, ἀλλὰ μὲ πειὸν χνουδάτα πρόσωπα, μὲ πειὸν ὑψηλὰ ἀναστήματα, μὲ πειὸν στιβαρὰ χέρια σύγκαλισκοντα σφιγχτὰ τὰ Μάνλιχερ καὶ ζητοῦντα νὰ πάξουν τὴν Κυανόλευκον ἐπάνω σὲ κανένα Μακεδονικὸν κορφοθύνι, ἐκεὶ κοντὰ σὲ κάποιο τρισένδοξο τάφο, ἀπὸ τοὺς πολλοὺς τάφους ποῦ ἐσκέπασαν τόσα λεβέντικα κορμιά.

*
**

Οι μαθηταὶ ἔφθασαν εἰς τὸν πλησίον τῆς Ἐπαγγελματικῆς χώρου, ὅπου θὰ κατατεθῇ ὁ θεμέλιος λιθος, ὁ ἥπιος φράσσει μίαν ἀκόμη πληγὴν τῶν ἀποκλύρων τῆς τύχης καὶ ἀνοίγει μίαν ἀκόμη πτυχὴν διὰ νὰ χυμῇ πε-

ρισσότερο, ἀγνότερο, πειὸν ἀρωματισμένο μῦρο ἀπὸ τὴν μεγάλην καρδιὰ τοῦ Μπενάκη....

‘Ο Αιγυπτιακὸς ἥλιος ποῦ ἔχει γίνει ἐπὶ τόσους αἰώνας μάρτυς τοῦ Ἑλληνικοῦ μεγαλέου, βχίνει μεγαλωπρόπως πρὸς τὴν δύσιν του καὶ ὑπερήφανος χαιρετᾷ τὴν εὐγενῆ πράξιν τῆς ἀκμαιοτέρας παροικίας ποῦ θὰ χαρίσῃ ἀκόμη ἐνα στολίδι εἰς τὴν ὠραίαν τοῦ Ἀλεξανδροῦ πόλιν καὶ ἡ ὄποια ἡζεύρει πᾶς νὰ λαμπρύνῃ καὶ νὰ τιμᾶ τὴν Ἐθνικήν της ἑορτήν.

Κλίνατε ἐπὶ δεξιᾳ. Μάρς.

Οι μαθηταὶ τοῦ Σχολείου προηγουμένης τῆς φανφάρας ἐπιστρέφουν μὲ τὴν αὐτὴν τάξιν ἀλλὰ μὲ πλέον ἔξευγενισμένα τὰ αισθήματα καὶ μὲ πλέον ἀνυψωμένου τὸ φρόνημα.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΔΟΞΑΣ

Τιμὴ εἰς συνεργάτην μας. — Ἀξία παντὸς ἐπαίνου εἶναι ἡ ἐν Δονδίνῳ ἀνθηρᾷ καὶ ἀκμαίᾳ Ἑλληνικὴ παροικία διότι ἀνεζήτησε ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ τέως Μεγάλου Ἀρχιδιακόνου κ. Κ. Ι. Παγώνι τὸν πνευματικὸν αὐτῆς ἀρχηγόν. Καὶ εἶναι τοσοῦτον μᾶλλον εὔστοχος ἡ ἐκλογὴ αὗτη καθόδον ὁ κ. Παγώνις—οὐ προχειρισθεὶς πῦοι εἰς πρεσβύτερον—τυγχάνει εἰς ἐκ τῶν ὀλίγων διαπρεπῶν καὶ ποτῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, τῶν συνδυαζόντων μετατῆς σπανίας ἐπιστημονικῆς μορφώσεως τὴν χρηστότητα τοῦ ηθούς καὶ το ἀκέραιον τοῦ χαρακτῆρος.

‘Η «Νέα Ζωὴ» — τῆς ὄποιας τὰ πλεῖστα τῶν μελῶν πύτυχοσαν νὰ χρηματίσωσι μαθηταὶ τοῦ ἀλλοτε καθηγητοῦ ἐν τῷ Ἀβερωφείῳ Γυμνασίῳ — δικαιοῦται νὰ ὑπερηφανεύνται ἐπὶ τῇ ἐπαξίως προσγενομένη τιμῇ τῷ πολυτίμῳ συνεργάτῃ της.

Μαζὶ δὲ μὲ τὰς ἐγκαρδίους εὐχαῖς, αἱ ὄποιαι πάντοτε θὰ παρακαλούσθωσι τὴν Ἐθνικὴν δρᾶσίν του, τῷ ἀπευθύνει θερμῷ παράκλησιν, νὰ μη παύσῃ διλαδὸν τρέφων καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον ὅπερ τοσάκις ὑπερ αὗτῆς ἔδειξε,

**Ο ἐν Παρισίοις Σύνδεσμος πρὸς ἄμυναν τῶν
δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.**

Διάλεξις τοῦ κ. Paillarès — Ο κ. Paillarès ὡμί-
λησε περὶ τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλληνισμοῦ ἥν ἐ-
πανειλημμένως ἐπεσκέψθη. Τὴν διέτρεξε ἀπ' ἄ-
κρου εἰς ἄκρον, ἔξετάζων λεπτομερῶς τὰς φυ-
λᾶς, τὰ σχολεῖα, τὰς δυνάμεις τῶν διαφόρων στοι-
χείων ἔξυλινεī τὴν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἀκατάβλη-
τον ἀγάπτν τῶν Ἑλληνομακεδόνων, τὸ δημοκρα-
τικὸν πνεῦμα τῶν, τὴν ἐνεργυτικότητα, καὶ τὴν
προσήλωσίν των εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ιδέαν, περι-
γράφει δὲ διὰ ζωηρῶν χρωμάτων τὰς θυσίας εἰς
ἥς ὑποβάλλονται πρὸς συντηροῦν τῶν σχολείων
των, τῶν νοσοκομείων των καὶ τῶν ἐκκλησιῶν των,
τοῦ συμβόλου τοῦ ἑθνισμοῦ των, καὶ τὰ μαρτύρια
ὕτινα καθημερινῶς ὑφίστανται ὑπὸ τῶν βαρβάρων
ὅρδων.

* *

Διάλεξις τοῦ κ. Edmond Théry. — Τὰ οἰκονομικὰ
τῆς Ἑλλαδὸς ἀπισχόλησαν κατὰ τὸ πλεῖστον τον
κ. Théry εἰς τὴν διάλεξιν ταύτην, διότι ἐκ τοῦ
σημειου τούτου ὁρμώμενος ὁ ἐπιφανῆς οἰκονομο-
λογος ἀπέδειξε ποια πτο ή Ἑλλὰς καὶ ποια ἐπρε-
πε να είναι.

Ο διακεκριμένος φιλέλλην ἔπειθε τὸν πατριωτι-
σμὸν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐπέκρινε τὴν Εὐρωπαϊκὴν
διπλωματίαν πῆται φύλασσα τὴν Ἑλλὰδα μεταξὺ
δύο πυρῶν, τῆς Μακεδονίας πρὸς βορρᾶν καὶ τῆς
Κρήτης πρὸς νότον, κατέστη ὑπεύθυνος οὐδὲ
αυτῆς τα ἀτυχήματα. Επιλέγει δὲ, ὅτι η Ἑλλὰς ή
εἰς τόσον στενα δρια κεκλεισμένη, Ἑλλὰς ἄνευ
Μακεδονίας καὶ Ἡπείρου—διότι η Κρήτη εἶνε ιδι-
κη τῆς πλεον—δεν θα ἔξελθῃ ποτὲ τῆς πολιτικῆς
κρίσεως, δεν θ' ἀπαλλαγῇ τῶν περισπασμῶν καὶ
εξεγέρσεων, δεν είναι δυνατὸν νὰ εὐημερησῃ καὶ
ν' ἀναπτυχθῇ. Ο εξω Ἑλληνισμὸς καὶ ιοιδὸ τῆς
Αἴγυπτου, ἐπέσπασαν δῶλας ιδιαιτέρως την προ-
σοχὴν τοῦ κ. Théry, ὅστις πρὸ διλίγου μόλις περι-
ειλῶν την Αἴγυπτον καὶ τὸ Σουδάν, ἀντελπήθη, ὅτι
αἱ ζωτικώτεραι δυνάμεις τῆς πλουσίας ἔκεινης
χωρας είναι οι Ἑλληνικοὶ πλανητικοὶ, τῶν ὁποί-
ων τὰς ποικίλας ἀρετὰς αὐτὸς ὁ Κεσίβης ἔξηρε
πρὸς τὸν Γάλλον οἰκονομολόγον. Τὸ τελος τῆς δια-
λεξεως τοῦ κ. Théry ἡτο ἐκθεσις πολυτιμῶν ἀληθως
γνωμῶν, ὥπως η διλας δυνηθῇ να συμβασισῃ εν
τῇ ποικιλῃ προσδόφ πρὸς αύτα την Εὐρωπαϊκη κρά-
τη, ηνα καταστῇ η μεγαλοτέρα εκπολιτιστικη
δύναμις τῆς Ἀνατολῆς.

* *

Διάλεξις τοῦ κ. Henry Houssaye. — «Μεσολόγγι!..
Κανάρη!.. Μπότσαρη!.. καὶ το Ἑλληνόπουλο
ποῦ ἐζητούσε πυρίτιδα καὶ σφαίρας... καὶ τα ὑπέ-
ροχα παλληκάρια καὶ τὰ πύρπολικα ποὺ ἐκεραυ-
νούσιον τα μεγάλα πλοῖα! Τι γιγάντειον παρελ-
θόν! Τι θαυμασια ἐποποια!...»

Μὲ τοιαύτην ποιητικὴν ἔξαρσιν προχισε τὴν διά-
λεξιν του ο κ. Houssaye καὶ ἐξηκολούθησε με

τὸν αὐτὸν τόνον ἔξυμνηδας τὰ κυριώτερα ἐπεισό-
δια τοῦ ἡρωϊκοῦ Ἀγῶνος τοῦ 1821 καὶ ἔξαρας τὴν
ἀνδρείαν καὶ τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἡρώων τῆς
μεγάλης ἔκεινης ἐποχῆς.

* *

Νικόλαος Κονεμένος. — Απέθανεν ἐν Κερκύρᾳ
ο Νικόλαος Κονεμένος ἐν ἡλικίᾳ 60 ἑτῶν. Ο Με-
ταστὰς ἡτο εὐρείας μορφώσεως καὶ διεκρίνετο διὰ
τὸν δατυρισμὸν του. Τὰ γνωστότερα τῶν ἔργων
του είναι η «Οἰκογένεια» ὁ «Γάμος» καὶ η «Δια-
θήκη μου».

* *

André Theuriet. — Ηγγέλθη ἐκ Γαλλίας ὁ θάνα-
τος τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ André Theuriet, ἐνὸς τῶν
λεπτῶν καὶ λιαν μετριοφόρων συγγραφέων οἵτινες
ἀφιερώνουν ὅλην τὴν ζωὴν των διὰ τὴν Τέχνην
καὶ ὧν η τέχνη ἔγκειται εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ
ἀπλουστέρου καὶ θελκτικωτέρου πράγματος ἐν
τῇ ζωῇ, τῆς φύσεως.

Ηγάπησεν ἐκ βάθους ψυχῆς τὴν φύσιν καὶ δι-
ξωτερίκευσε τὸ αἰσθημα αὐτο τῆς ἀγάπης διὰ
στίχων λιαν διαγώνων κατ' ἀρχας, διὰ πεζοῦ λό-
γου, ἀρκετὰ εὐλόπτου, κατόπιν.

Δεν ὑπῆρξε μέγας συγγραφεὺς, ἀλλ' ὑπῆρξεν ει-
λικρινῆς καλλιτέχνης, ζωγραφήδας κομψότατα τοὺς
ἀστους καὶ τοὺς χωρικοὺς ποὺ ζοῦν εἰς τὰς πολι-
χνας η τα χωρία τα περιτρυγιφούσαν ἀπὸ βουνὰ,
λόφους, ρύακας, λίμνας, ποταμοὺς η δάσον.

* *

Edouard Toudouze. — Απέθανεν ἐν Γαλλίᾳ, ἐν
πλήρει ἄκμῃ τοῦ ὄντιου συγγρικοῦ του ταλάντου ο
ζωγράφος Edouard Toudouze.

Οι πινακες του οι ἀναπαριστῶντες τὸν βίον του
Du Guésclin, τὸν ἀνέδειξαν ἔξοχον σκηνοζω-
γράφον.

* *

Κάρολος Guerin. — Εν ἡλικίᾳ 33 ἑτῶν ἀπέθανεν
ο Κάρολος Guerin, ο γλυκὺς καὶ μελαγχολικὸς ποι-
της τῆς Λορραΐνης. Ο Guerin ἡτο ἐκ τῶν μᾶλλον
πρωτωτύπων ποιητῶν τῆς Νέας Σχολῆς καὶ ἔξε-
τιμάτο πολὺ ὑπὸ τοῦ κόσμου τῶν γραμμάτων.

* *

Ο Σαμάρας ἐν Αθήναις. — Πρωτοφανῆ θρίαμ-
βον κατήγαγεν ἐν Αθήναις ὁ διάσημος Ἑλλήν
μουσικός κ. Σαμάρας, ούτινος τὸ θαυμασίον ἔρ-
γον, η «Mademoiselle de Belle Isle», περὶ τοῦ ὅποιου
ἔκτενῶς ἔγραψεν ἐν τῇ «Νέᾳ Ζωῇ» (ἀρ. φλυδ. 24) ὁ
διαπρεπῆς καλλιτέχνης κ. Νικολαού, ἐπαιχθο πρό
τινος ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου κα-
ταθέλξαν καὶ ἐνθουσιάσαν το ἀκροατήριον. Ο Σα-
μάρας ἔγραψε νέον μελόδραμα Ἑλληνικῆς ἐμπνεύ-
σεως, τὴν «Φέαν».

* *

Έθνικός Μουσικός Σύλλογος.— 'Εσχάτως ίδρυθη ἐν Ἀθήναις 'Εθνικός Μουσικός Σύλλογος ὑπὸ ἔγκρίτων μελών τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας σκοπὸς τοῦ ὅποιον εἶνε ἢ διὰ μουσικῆς γραφῆς, περιουσιλογῆς καὶ διάσωσις τῶν ἔθνικῶν καὶ δημοτικῶν φύμάτων ἐν γένει τοῦ Ἑλληνικοῦ "Ἐθνους" καὶ ἡ ἐπὶ τῇ ὄστρᾳ αὐτῶν μελέτη καὶ διάδοσις τῆς Ἐθνικῆς Μουσικῆς πρὸς δημιουργίαν γνησίας Ἑλληνικῆς Μουσικῆς.

* * *

Ἡ Απ Καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις ἐν Ἀθήναις.— "Η νοιξ-τέλος τὰς πυλας της ἐν τῷ Ζαππείῳ ἡ πρὸ τόσων ἡμερῶν προαγγελθεῖσα ἔκθεσις τῆς Ἑλληνικῆς Καλλιτεχνικῆς ἔταιρίας.

Ἡ γενικὴ ἐντύπωσις εἶνε πλέον ἡ κολακευτικὴ διὰ τὴν διοργανώσασαν τὴν ἔκθεσιν ἔταιρίαν. Τέσσαρες αἱθουσαι κομψότατα διασκευασμέναι περιλαμβάνουν ὑπὲρ τα 220 ἔργα ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς, ἀρχιτεκτονικῆς καὶ διακοσμητικῆς. Εἰς τὴν πρώτην εὑρίσκονται ἡ ἀρχιτεκτονικὴ καὶ ἡ γλυπτικὴ· εἰς τὴν δευτέραν αἱ ὑδατογραφίαι, εἰς τὴν τρίτην αἱ κροτιδογραφίαι (παστέλαι), εἰς δὲ τὴν τεταρτην τὰ ελαιογραφηματα. Ἐκθέτουσιν ἔργα οἱ κ. κ. Καραθανασόπουλος, ἀρχιτέκτων, Βρούτος, γλύπτης, Σώχος, γλυπτης, Σκορδαράς, αρχιτεκτων, Ζουρνατζῆς ἀρχιτέκτων, Μπονάνος, Θωμόπουλος, Λαμπαδίτης, η οἰς Σκούφους ἡ οἰς Στεφάνου, Α. Λαϊος καὶ Ι. Βούλγαρης γλυπτης. Ἐκ των ζωγραφῶν οἱ κ. κ. Μαθιόπουλος, Μποκατσιάπης, η οἰς Ἀσπριώτου, Βολωνίακης, Χατζῆς, Ἀλεκτορίδης, δις Λασκαρίδου, Φρυδᾶς, Γιαλινᾶς, Οίκονόμου, Γεραλῆς, Δαμπάκης, Κουφος, δις Μαρκέτη, Δούκας, Κοντιάδης, Τριβούλης, Θωμοπουλος, Κοντιάδης, Ἀμυραδάκης, Λαζαρετού, Κωνσταντινίδης. Ἐπίσης καὶ δικός Ροΐλος απεστειλε τρία ἔργα του. Τιμητικὴ δὲ θέσης καθωρίσθη διὰ πέντε ἔργα τοῦ εκλειπόντος διασήμου μας ζωγράφου Ν. Λυτρα. Τὸ διακοσμητικὸν τμῆμα ἐπισης εἶνε ἀρκετα πλούσιον, η κ. Ἀννα Παπαδοπούλου μὲ τοὺς πλούσιους της χρωματισμούς, η κ. Σ. Γεωργαντᾶ μὲ τὰ διάφορα καλλιτεχνικῶτα διακοσμητικὰ ἀντικείμενα, αἱ δες Λάμπρου, Εύκλειδου ὁς καὶ η κ. Βίλπεργ, ἀπαρτίζουν το πρωτότυπον τοῦτο τμῆμα.

* * *

Ὦδειον Λότνερ.— Το 'Ωδειον Λότνερ ἔδοσεν ἔσχάτως τὸ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἀναμενόμενον θαυμασιον 'Ορατόριον τοῦ Μαξ Μπρούχ, την «'Οδύσσειαν». Ἡ «'Οδύσσεια» διαιφεῖται εἰς ὄνο μέρον καὶ ἐννεα ὑποδιαιρέσεις, καὶ είναι μια θαυμασια μετάφρασις εἰς ἱγκους της 'Ουσσειας τοῦ 'Ομηρου. Το ὄλον ἔργον γεμάτο απὸ μεγαλοπρέπειαν, ἀπὸ ὥραια καὶ γλυκα μερον ἐπαίχθη μετα περισσοὶς ἐπιτυχίας.

* * *

Ἡ Θεοδώρα (τοῦ Sardou, Μελόδραμα).— 'Εσχάτως ἔδοθη ἡ πρώτη τῆς Θεοδώρας τοῦ Victorien

Sardou εἰς τὸ Μόντε Κάρλο. Τὸ ἔργον τοῦτο συνέθεσεν ὁ Ξαβιέρος Levoux, εἰς ἀπὸ τοὺς καλιτέρους μαθητὰς τοῦ Massenet, συνθέτης τῆς Asbaché, τῆς Βασιλίσσης Φιαμέττης, καὶ ἄλλων ἔργων. Ἡ πλοκὴ τοῦ δράματος δὲν μετεβλήθη. 'Ο συνθέτης ἡρέθη νὰ χρωματίσῃ δι' ὥραιων ἥχων τὸ γεννώμενον πάθος τοῦ 'Ανδρέου καὶ τῆς Θεοδώρας, καὶ τὰ διάφορα ἐπεισόδια, καὶ τὰς ποικίλας περιπτείας, ποῦ διέπουν ὅλον τὸ ἔργον. 'Εν γένει ἡ «Θεοδώρα» ἐσημείωσεν ἐπιτυχίαν ἀξιοσημείωτον.

* * *

«Π Χειραρχετημένη».— 'Η «Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων» ἐδημοσίευσε κατὰ μετάφρασιν τὴν «Χειροφετημένην» μυθιστόρημα τῆς Κας Καλλιρόης Παρρέν.

Berthelot.— 'Ο μέγας σοφός, ὁ ἔνδοξος νεκρὸς τὸν ὅποιον πρὸ μικροῦ ἡ Γαλλία ἐκάλυψε με τὸν πεπλὸν τῆς δόξης καὶ τῆς ἀθανασίας εἰς το Πάνθεον εἶνε ἀπὸ τοὺς ἡμίθεους τῆς ἀνθρωπότητος οἱ δοποῖοι, τὸ φῶς τῆς Ἐπιστῆμης ἀνά χεῖρας, φωτίζουν καὶ πούρητοῦν αὐτὴν εἰς τὴν ὄια μέσου τῶν αἰώνων σταδιοδρομίαν της.

* * *

Εἰς πλικίαν 18 ἐτῶν, ο Renan μὲ τὸν ὅποιον ἡτο συνεδεδεμένος οια φιλας, μῆτρας τον παρουσιαζει πεπροκισμενον «μὲ πνεῦμα φιλοσοφικὸν, καὶ ἐρωτα τοῦ ἀληθοῦν».

Εἰς πλικίαν 27 ἐτῶν ἔχει ὥδη ἀρχίσῃ τὴν σύνθεσιν τῶν οἰνοπνευμάτων καὶ τὴν μετάπλασιν τῆς ὁργανικῆς χημείας. Ἡ μοναδικὴ μέθοδος τῆς Χημείας τότε ήτο 'Ανάλυσις."Οδον ἀφορᾶ την Σύνθεσιν τῶν ὁργανικῶν ούσιῶν, ἐθεώρουν ὅτι εἶναι ἀδύνατον να πραγματοποιηθῇ αὗτη ἐκτός τῶν κόλπων τῶν ὁργανικῶν ὅντων εἰς τὰ ὄποια τελεῖται δυνάμει τῆς «ζωκῆς δυνάμεως». 'Ο Berthelot ἐπραγματοποίησε εἰς το εργαστηριόν του, δυνάμει, τῶν χημικῶν καὶ φυσικῶν δυνάμεων τὴν σύνθεσιν τῶν θεμελιωδῶν ὁργανικῶν ἐνώσεων καὶ εἰσήγαγε τὴν σύνθετικὴν μεθοδον εἰς την Χημείαν.

Καθηγητής τῆς Χημείας εἰς τὴν Φαρμακευτικήν Σχολήν τὸ 1859, λαμβάνει ἀπὸ τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν τὸ βραβεῖον Jecher διὰ τὴν τεχνητὴν σύνθεσιν δογματικῶν ἐνώσεων καὶ παρασημοφορεῖται. Τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐπιτυγχάνει βοηθείᾳ τοῦ ἡλεκτρικοῦ τόξου τὴν σύνθεσιν τῆς ἀστευτικῆς ἐνώσων ἀπ' εὐθείας ἀνθρακα καὶ ὑδρογόνον. Τὸ 1863 ἐκδέγεται μέλος τοῦ τμήματος Φυσικῆς καὶ Χημείας τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας καὶ διορίζεται καθηγητής νεοσυστάτου ἔδρας τῆς Ὁργανικῆς Χημείας καὶ ἀρχιζει τὰς περιφήμους ἐργασίας του ἐπὶ τῆς Θερμοχημείας αἱ ὅποιαι διηρκεσαν εἰκοσαετίαν ὀλόκληρην. Κατὰ τὸ 1870 εἶναι μέλος τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀμύνης, καὶ ἀσχολεῖται εἰς τὴν κατασκευὴν τηλεοδώλων καὶ πυρίτιδος· τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐκδέγεται μέλος τῆς Συγκλήτου καὶ ἀσχολεῖται εἰς τὰ ἀνώτερα ἐπιστημονικά προσδικήματα τὰ ἀφορῶντα τὸν στρατόν μετά τινα ἔτη ὑπονυγγὸς τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Οἱ Berthelot δὲν ὑπῆρχε μόνον μέγας ἐπιστήμων καὶ δεινός ἐφευρέτης· ὑπῆρχε μέγας φιλόσοφος κοινογραφεὺς δυνάμεως καὶ χάριτος.

Μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν ἀπὸ τοῦ 1873, ὁ Berthelot εἰσῆλθεν εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν τὸ 1901 γενομένος δεκτὸς ὑπὸ τοῦ πνευματώδους κριτικοῦ Jules Lemaître. «Μετὰ τὸν Lavoisier» τοῦ λέγει, «εἰσθε ὁ Βασιλεὺς τῆς Χημείας. Διὰ τῶν ὄργανικῶν σωμάτων τα ὅποια τεχνητῶς παρηγάγατε κατέστητε ὁ εὐεργέτης τῆς ἑθνικῆς βιομηχανίας, καὶ διὰ τῶν ἐκρηκτικῶν ὑλῶν διὰ τῶν ὅποιων τὴν ἐφωδιάστε εὐεργέτης τῆς πατρίδος. Μετὰ τὸν Pasteur θὰ ἴσθε Ἰσως ὁ χρονιμώτερος ἀνθρωπος τοῦ XIXου αἰῶνος εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Καὶ ὅπως ἐκεῖνος, ἐδημιουργήσατε ἔργον τὸ ὅποιον ὅσον μέγα καὶ ἀν εἰνε ἥδη, εἰνε ἀπαρχὴ μόνον ἐνεκανιάσατε μέθοδον τῆς ὅποιας αἱ ἐφαρμογαὶ δύνανται νὰ ἴναι απειροι. Δὲν ἐλέγατε διὰ τὸ ζήτημα τῶν τροφῶν εἰνε χημικὸν πρόδηλημα; διὰ τὰ ἔλθη ἡμέρα ὅπότε θὰ τας κατασκευάζωμεν μὲ διαφορὰ σώματα, μὲ τὸν ἀνθρακα παραλαμβάνομεν ἀπὸ τὸ ἀνθρακικὸν ὄξυν, τὸ ὑδρογόνον ἀπὸ τὸ ὑδωρ, τὸ ἄζωτον καὶ ὄξυγόνον ἀπὸ τῆς ἀτμοσφαίρας, καὶ διὰ τὴν ἡμέραν εκείνην ἔκαστος θυ φερῃ μαζὶ του την ἄζωτούχον πινακίδα, τον μικρὸν πλακούντα λιπαρῶν οὔσιῶν, καὶ το φιαλίδιον τῶν ἀρωματικῶν ἀρτυμάτων, παρεσκευασμένα συμφώνως μὲ τὴν ἀρέσκειαν του; έαν το ὄνειρον αὐτὸ μᾶς εύτυχονς ἀνθρωπότητος ἐπραγματοποιεῖτο ποτε θὰ ἴδυναμεθα να εἰπωμεν, Κύριε, διὰ τὸ ἀπίθανον αὐτὸ ἐπίγειον ποίημα, θὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ ἔργαστήριον εἰς τὸ ὅποιον καταπονεῖσθε ἐκθύμως ἀπὸ πεντηκονταετίας, καὶ ὅπου λειτοριθεῖτε εἰς τὰ χημικά σας σκεύη τὴν χαρᾶν καὶ την ἀπελευθέρωσιν τοῦ μέλλοντος κόσμου. *

Ο πεπιεδμένος ἀνὴρ κατά τῶν κυμάτων. — Γνωρίζετε ὅλοι ὅτι ἐν καιρῷ τρικυμίας, ὑπάρχει ἡ συνήθεια νὰ ρίπτουν ἔλαιον εἰς τὴν θάλασσαν πρὸς κατεύνασμὸν τῶν κυμάτων. Οἱ Ἀμερικανὸς μηχανικὸς Π. Μπράσερ προτείνει τῷρα τὴν χρῆσιν πεπιεδμένου ἀέρος ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε χρησιμοποιουμένου ἔλαιου. Παρετίθοισε κατὰ τὴν διάτροψιν τῆς ὑπὸ τὸν ποταμὸν East River, τῆς Νέας Υόρκης, σύραγγος, ὅτι ὁ ἐκφεύγων πεπιεδμένος ἀνὴρ ἀνεοχόμενος εἰς τὴν ἐπιφάνειαν παρῆγε στρῶμα ὑγρὸν ὥδεμον, ἐν ᾧ πέριξ τα κύματα ὑψοῦντο ὕγρα.

Ἐὰν τὰ πλοῖα ἔφωδιάζοντο, λέγει ὁ Μπράσερ, διά τῶν μὲ πεπιεδμένον ἀέρα καταλλήλως ἐξερχόμενον ἐξ αὐτῆς, τὰ περὶ τὰ πλοῖα ταῦτα κύματα κατευναζόμενα θὰ ἴσταν ὅλως ἀκίνδυνα.

Ἐπίσης καὶ πέριξ τῶν προκυμαιῶν, τῶν προχωμάτων καὶ τῶν κυματοθραυστῶν θὰ ἐπεκράτει, ἀκόμη καὶ ἐν καιρῷ τρικυμίας, σχετικὴ γαλήνη, ἐὰν τὰ ἔργα ταῦτα ἔφωδιάζοντο μὲ ἀνάλογον περιζωμα ἐκ τῶν ὄπων τοῦ ὄποιου θὰ ἐξέφευγεν ὁ πεπιεδμένος ἀνὴρ.

ΕΘΝΙΚΗ ΖΩΗ

Ἡ ἄφιξις τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας εἰς Ἀθήνας. — Η ἀνταπόδοσις τῆς ἐπισκέψεως τοῦ ἡμετέρου ἄνακτος ὑπὸ τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ ὑπῆρχεν ἀφορμὴ ὅπως ἐκδηλωθῶσιν ἐν ὅλῃ των τῇ αἰγαλῃ τὰ εὐγενῆ καὶ φιλόξενα αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ σφυρολατηθῶσιν ἐτι μᾶλλον οἱ δεσμοὶ οἱ ἀπὸ τόσων αἰώνων ἐνοῦντες τούς δύο ἀδελφούς λαοὺς τούς ὄποιους μάτνη ἀποπειρᾶται νὰ διασπάσῃ ἀπ' ἀλλήλων ἀναίσθητος πολιτική.

Οἱ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ἐπεσκέψθη ἐπανειλημένως τὰ ἔνδοξα ἐρέπιτα τῆς Ἀρχαιότητος, μετ' εἰλικρινοῦς δὲ ἐνθουσιασμοῦ ἐξεφράσθη ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ «Ἐθνους εἰπών ὅτι, «Ἐθνος ἔχον τοιαύτας ἔνδοξους παραδόσεις καὶ γνωρίζον να ἐμπνέεται ἐξ αὐτῶν, δὲν εἰνε δυνατὸν νὰ ἔχῃ εύτυχες τὸ μέλλον». *

Τὰ νέα Ἀντιτορπιλλικά μαζ. — Εἰς τὸν στολίσκον τῶν Ἀντιτορπιλλικῶν μαζ τὸν ὄποιον ἀποτελοῦν ὥδη η «Νίκη», «Δόξα», «Θύελλα» καὶ «Ναυκρατοῦσα» προστίθενται ὅσον οὕπω εὐέλπιδα τὸ «Βέλος» καὶ η «Ασπίς».

